

رتبه‌بندی تیم‌های ورزشی

عفت گلپر رابوکی* و طاهره ندایی

چکیده. رتبه یک رابطه ترتیبی کلی است، رابطه‌ای بین عناصر یک مجموعه به طوری که برای هر دو عنصر دلخواه یکی رتبه بیشتر و دیگری رتبه کمتر دارد. رتبه‌بندی تعیین ترتیبی از امتیازها است به طوری که اولین عنصر دارای بالاترین امتیاز و آخرین عنصر کمترین امتیاز را دارد. یک سیستم امتیازدهی ورزشی سیستمی است که نتایج حاصل از رقابت‌های ورزشی را به منظور ارائه امتیازها برای هر تیم یا بازیکن تجزیه و تحلیل می‌کند. روش‌های مختلف رتبه‌بندی ارائه شده‌اند که عملکرد آنها بر اساس امتیازی است که تیم‌های در بازهای مختلف کسب می‌کنند. برخی از این روش‌ها فقط بر اساس تعداد برد و باخت رتبه‌بندی را انجام می‌دهند اما در بعضی روش‌های رتبه‌بندی، علاوه بر تعداد برد و باخت وضعیت تیم رقیب نیز در امتیاز دهی در نظر گرفته می‌شود. در این روش‌ها برد و باخت مقابل تیم‌های ضعیف و قوی به یک اندازه ارزش‌گذاری نمی‌شود. اگر بردهای یک تیم فقط مقابل تیم‌های ضعیف باشد نمی‌توان با اطمینان گفت این تیم یک تیم قوی است و لزوماً بر حسب تعداد برد نمی‌توان برتری یک تیم را نشان داد. روش‌های مختلفی برای رتبه‌بندی وجود دارد که از آمار، نظریه گراف و جبرخطی استفاده می‌کنند. در این مقاله برخی روش‌های رتبه‌بندی که بیشتر از مفاهیم جبرخطی استفاده می‌کنند را بیان می‌کنیم. در این راستا، روش‌های درصد برد، شاخص درصد درجه‌بندی، ماسی، کالی، کینر، دفاع-حمله و روش صفحه-رتبه را مورد بررسی قرار می‌دهیم و با یک مثال نتایج حاصل از رتبه‌بندی با این روش‌ها را نشان می‌دهیم.

۱. مقدمه

اگر چه رتبه‌بندی تاریخچه طولانی دارد اما امروزه باگسترش و اهمیت پردازش داده‌ها، شیوه‌های رتبه‌بندی بیش از هر زمان دیگر دارای اهمیت شده‌اند و از آن‌ها در زمینه‌های مختلف مثل جست و جوهای اینترنتی، بازرگانی، تجارت، تحصیل، سرمایه‌گذاری و البته ورزش استفاده می‌شود. ورزش یکی از بزرگترین کسب و کارها محسوب می‌شود، به عنوان مثال، در فوتبال، بازیکنان و مربیان میلیون‌ها یورو در هر سال درآمد دارند. توسعه‌ی روش‌های رتبه‌بندی در ورزش موازی با رشد روز افزون رشته‌ها، تیم‌ها، باشگاه‌ها و افراد اتفاق افتاده است. از رتبه‌بندی برای تعیین بهترین بازیکن، بهترین تیم و بهترین سرمایه‌گذار گرفته تا بهترین تماشاگر، بهترین باشگاه، بهترین مربی، مدیر و استفاده می‌شود. در بین ورزش‌های مختلف، شاید فوتبال به دلیل این‌که به سادگی و با هیجانی خارق العاده‌ترین تماشاگر را به خود اختصاص داده؛ اهمیت ویژه‌ای در رتبه‌بندی دارد.

عبارت و کلمات کلیدی. رتبه‌بندی، مقدارویژه، بردارویژه، ماتریس نامنفی، گراف، ماتریس غیر قابل کاهش.

دبیرتخصصی رابط: محمد صالح مصلحیان

*نویسنده مسئول

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۵/۱۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۱۰/۱۸

<http://dx.doi.org/10.22108/msci.2020.118609.1334>

رتبه‌بندی عبارتست از، به اشتراک گذاشتن مجموعه‌ای از خصوصیات چند شیء و درجه‌بندی آن‌ها از با ارزش‌ترین تا کم‌اهمیت‌ترین، به طوری که شیء که بالاترین امتیاز را به دست بیاورد، رتبه‌ی ۱ و به همین ترتیب رتبه‌های بعدی تعیین می‌شوند. بنابراین، رتبه یک شیء عبارتست از اهمیت نسبی آن در یک مجموعه متناهی. یک روش رتبه‌بندی روشی است که به هر عضو از یک مجموعه n عضوی عددی بین ۱ تا n اختصاص می‌دهد. یکی از کاربردهای رتبه‌بندی پیش‌بینی نتایج تیم‌ها است. به طور کلی سیستم‌های رتبه‌بندی در ورزش در دو دسته، رتبه‌بندی بر اساس پیش‌گویی^۱ و رتبه‌بندی بر اساس کسب امتیاز^۲ قرار دارند.

روش‌های مختلفی برای رتبه‌بندی وجود دارد که از آمار، نظریه گراف و جبرخطی استفاده می‌کنند. از مهم‌ترین روش‌های رتبه‌بندی مبتنی بر جبرخطی می‌توان به روش کالی (۲۰۰۲) که منجر به حل یک دستگاه می‌شود، روش ماسی (۱۹۹۷) که با استفاده از روش کمترین مربعات رتبه را محاسبه می‌کند و روش‌های کینر (۱۹۹۳)، صفحه-رتبه (۱۹۹۸)^۳ و دفاع-حمله (۲۰۰۹) که بر اساس بردار ویژه نظیر مقدار ویژه غالب ماتریس امتیاز، رتبه تیم‌ها را تعیین می‌کند، اشاره کرد. در این روش‌ها ابتدا یک ماتریس امتیاز ساخته می‌شود که حاوی اطلاعات برد و باخت یا امتیاز تیم‌ها در بازی‌های انجام شده می‌باشد. شیوه‌های متداول برای تشکیل ماتریس امتیاز عبارتست از:

- ۱- برای هر بازی یک سطر و برای هر تیم یک ستون در نظر گرفته می‌شود. برای هر بازی و تیم‌های شرکت کننده، امتیاز تیم‌ها یا تعداد گل‌های زده شده یا به طور ساده برای تیم برنده عدد ۱ و بازنده ۱- اختصاص می‌یابد.
- ۲- برای هر تیم یک سطر و یک ستون در نظر گرفته می‌شود و سپس تفاضل گل مثبت (تعداد گل‌های تیم برنده منهای تعداد گل‌های تیم بازنده) برای تیم برنده در نظر گرفته می‌شود.

۲. پیشنهادها

در این بخش برخی تعاریف و قضایا که در ادامه مورد استفاده قرار می‌گیرد را بیان می‌کنیم [۶].

تعریف ۱.۲. ماتریس تصادفی^۴: یک بردار تصادفی نامیده می‌شود اگر همه‌ی درایه‌هایش نامنفی بوده و مجموع درایه‌ها برابر یک باشد. ماتریس تصادفی سطری ماتریسی است که سطرهای آن بردارهای تصادفی و ماتریس تصادفی ستونی ماتریسی است که ستون‌های آن بردارهای تصادفی باشند.

تعریف ۲.۲. مقدار ویژه^۵ و بردار ویژه^۶: فرض کنید $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$. اسکالر $\lambda \in \mathbb{C}$ را یک مقدار ویژه ماتریس A گویند هر گاه بردار مخالف صفر $x \in \mathbb{C}^n$ موجود باشد به طوری که $Ax = \lambda x$ ، در این صورت x را بردار ویژه نظیر مقدار ویژه λ گویند.

مجموعه‌ی تمام مقادیر ویژه‌ی ماتریس $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ را طیف A می‌گویند و با $\sigma(A)$ نشان می‌دهند. شعاع طیفی ماتریس A را با $\rho(A)$ نشان می‌دهند و به صورت زیر تعریف می‌کنند:

$$\rho(A) = \max\{|\lambda| : \lambda \in \sigma(A)\}$$

هر ماتریس تصادفی یک مقدار ویژه‌ی یک دارد.

¹Prediction ²Earned Ranking ³PageRank ⁴Stochastic Matrix ⁵Eigenvalue ⁶Eigenvector

تعریف ۳.۲. ماتریس قابل کاهش^۷: ماتریس $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$, $n \geq 2$ را قابل کاهش گویند هرگاه ماتریس جایگشت $P \in \mathbb{R}^{n \times n}$ و عدد صحیح r که $1 \leq r \leq n-1$ موجود باشد بطوری‌که:

$$P^T A P = \begin{bmatrix} B & C \\ O & D \end{bmatrix}$$

که در آن $D \in \mathbb{R}^{n-r \times n-r}$, $O \in \mathbb{R}^{n-r \times r}$, $C \in \mathbb{R}^{r \times n-r}$, $B \in \mathbb{R}^{r \times r}$ کاهش نباشد.

قضیه ۴.۲. پرون-فروبنیوس^۹: فرض کنید A یک ماتریس مثبت یا نامنفی غیرقابل کاهش باشد. آنگاه $\rho(A)$ یک مقدار ویژه مثبت ساده A است و یک بردار ویژه نظیر $\rho(A)$ وجود دارد که تمامی عناصر آن مثبت است.

این قضیه کاربردهای مهمی در نظریه‌ی آمار، سیستم‌های دینامیکی، اقتصاد، موتورهای جستجو و حتی رتبه‌بندی تیم‌های ورزشی دارد.

تعریف ۵.۲. یک گراف G زوج مرتبی مانند (V, E) است که در آن V مجموعه‌ای متناهی و ناتهی و E زیرمجموعه‌ای از مجموعه‌ی تمام زیرمجموعه‌های دو عضوی V می‌باشد. اعضای V را رأس‌ها یا گره‌های G و اعضای E را یال‌های G می‌نامند.

تعریف ۶.۲. در گراف $G = (V, E)$ اگر ترتیب قرار گرفتن رأس‌ها در مجموعه‌ی E دارای اهمیت باشد آن گراف جهت‌دار، و در غیر این صورت گراف را بدون جهت می‌نامند.

تعریف ۷.۲. مسیر^{۱۰} در گراف دنباله‌ای از رأس‌ها می‌باشد، به طوری که از هر رأس مانند u به رأس دیگر مانند v در این دنباله یالی وجود داشته باشد.

تعریف ۸.۲. ماتریس مجاورت یک گراف متناهی G (جهت‌دار یا غیرجهت‌دار) با n رأس، یک ماتریس $n \times n$ می‌باشد که درایه‌های a_{ij} آن برابر با تعداد یال‌هایی است که رأس v_i را به v_j متصل می‌کند.

تعریف ۹.۲. یک گراف جهت‌دار $G = (V, E)$ را قویاً همبند می‌نامند اگر و تنها اگر برای هر جفت گره‌ی $u, v \in V$ یک مسیر جهت‌دار از u به v یا از v به u وجود داشته باشد. ماتریس مجاورت یک گراف قویاً همبند یک ماتریس غیرقابل کاهش است.

۳. روش‌های رتبه‌بندی ورزشی

در این بخش برخی روش‌های متداول در رتبه‌بندی تیم‌های ورزشی مورد بررسی قرار می‌گیرد. به‌منظور درک بهتر این روش‌ها نتایج حاصل از رقابت بین ۶ تیم را در مثال زیر بیان می‌کنیم و پس از بیان هر روش نتیجه حاصل از رتبه‌بندی روش

⁷ Reducible ⁸ Irreducible ⁹ Perron Frobenius ¹⁰ Path

را برای این مسابقات ارایه می‌کنیم. فرض کنید جدول زیر نتایج حاصل از رقابت بین شش تیم را نشان دهد.

تیم	امتیاز	تیم	امتیاز
T_1	۱۶	T_4	۱۳
T_2	۳۸	T_5	۱۷
T_2	۲۸	T_6	۲۳
T_3	۳۴	T_1	۲۱
T_3	۲۳	T_4	۱۰
T_4	۳۱	T_1	۶
T_5	۳۳	T_6	۲۵
T_5	۳۸	T_4	۲۳
T_6	۲۷	T_2	۶
T_6	۲۰	T_5	۱۲

۱.۳. درصد برد. تیم های ورزشی غالباً با روش درصد برد (WP)^{۱۱} رتبه بندی می‌شوند. این روش آسان ترین روش برای درجه بندی و ارزیابی هر تیم است که بر اساس درصد بازی‌هایی که در آن‌ها تیم برنده شده می‌باشد [۲]. درصد برد عبارتست از نسبت برد به تعداد بازی تیم‌ها. فرض کنید n_i تعداد بازی‌ها و w_i تعداد بردهای تیم i باشد. در این صورت امتیاز تیم i از رابطه $r_i = \frac{w_i}{n_i}$ حساب می‌شود. در نهایت رتبه تیم بر اساس درصد برد آن مشخص می‌شود. برای مسابقات مثال ۳ امتیاز تیم‌ها بر اساس روش درصد برد عبارتست از:

$$r = (1/3, 2/3, 1, 1/4, 1/2, 1/2)$$

و رتبه تیم‌ها در این مسابقات به شرح زیر می‌باشد:

رتبه	۱	۲	۳	۴	۵	۶
رتبه	T_3	T_2	T_5	T_6	T_1	T_4

در روش درصد برد می‌توان علاوه بر برد، تعداد بازی‌هایی که در آن تساوی به دست آمده است را نیز محاسبه کرد. در این حالت امتیاز تیم i از رابطه $r_i = \frac{w_i + 0.5t_i}{n_i}$ محاسبه می‌شود، که در آن t_i تعداد تساوی‌های تیم i است.

۲.۳. شاخص درصد درجه بندی: روش شاخص درصد درجه بندی (RPI)^{۱۲} برای مشخص کردن امتیاز تیم، به امتیاز تیم‌های حریف نیز توجه می‌کند و یک میانگین وزن دار درصد برد تیم و درصد برد تیم حریف را در نظر می‌گیرد. این روش در رتبه بندی مسابقات بسکتبال استفاده می‌شود. فرض کنید WP ، OWP و $OOWP$ به ترتیب در صد برد تیم، در صد برد تیم‌های حریف و در صد برد حریف تیم‌ها باشد. در این صورت

$$(1) \quad RPI = 0.25 * WP + 0.5 * OWP + 0.25 * OOWP.$$

از سال ۲۰۰۴ برای محاسبه WP ، امتیاز برای بردهای خانگی و برد در زمین دیگر متفاوت در نظر گرفته می‌شود. یک برد در خانه امتیاز ۰/۶ و برد در غیر خانه ۱/۴، تساوی برای هر دو تیم امتیاز ۱، باخت در خانه با ضریب ۱/۴ و باخت در

¹¹ Winning percentage (WP) ¹² Rating Percentage Index (RPI)

غیر خانه برابر $0/6$ ، در نظر گرفته می‌شود. OWP با استفاده از میانگین WP تیم‌های حریف و $OOWP$ نیز با استفاده از میانگین OWP تیم‌های حریف محاسبه می‌شود. فرض کنید جدول مسابقات به صورت زیر است:

امتیاز	غیرخانه	امتیاز	خانه
۵۷	B	۶۴	A
۶۸	C	۸۲	A
۷۲	A	۷۱	D
۶۲	A	۶۹	B
۷۰	D	۸۱	C
۶۲	B	۵۲	D

مقادیر WP ، OWP و $OOWP$ به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} WP(A) &= 0/8125 & WP(B) &= 0/7692 & WP(C) &= 0/5 & WP(D) &= 0 \\ OWP(A) &= 0/75 & OWP(B) &= 0/6667 & OWP(C) &= 0/333 & OWP(D) &= 0/3889 \\ OOWP(A) &= 0/5139 & OOWP(B) &= 0/6296 & OOWP(C) &= 0/5694 & OOWP(D) &= 0/5833 \end{aligned}$$

در این صورت شاخص درصد درجه بندی طبق فرمول (۱) عبارتست از

$$RPI(A) = 0/7066, RPI(B) = 0/6830, RPI(C) = 0/4340, RPI(D) = 0/3403,$$

بنابراین، تیم‌های A, B, C, D به ترتیب رتبه‌های اول تا چهارم را کسب کرده‌اند.

۴. روش‌های ماسی، کالی و کینر

در این بخش به بررسی روش‌های ماسی، کالی و کینر برای رتبه‌بندی می‌پردازیم.

۱.۴. الگوریتم کمترین مربعات ماسی. کنت ماسی^{۱۳} در ۱۹۹۷ [۹] یک روش رتبه‌بندی جدید بر اساس حل مساله کمترین مربعات ارائه کرد. در این روش رابطه میان رتبه تیم‌ها و احتمال پیروزی از طریق سیستم معادلات خطی بیان و دستگاه حاصل با روش کمترین مربعات حل می‌شود. فرض اولیه ارائه شده توسط ماسی این است که احتمال پیروزی مورد انتظار یک بازی رابطه مستقیم با تفاضل امتیاز تیم‌های شرکت کننده دارد. فرض کنید n تعداد تیم‌ها و m تعداد بازی‌ها باشد. فرض کنید در بازی k ام تیم T_i و T_j شرکت دارند و به ترتیب امتیازهای s_{ki} و s_{kj} را بدست آورده‌اند. ابتدا یک ماتریس X از مرتبه $m \times n$ شامل اطلاعات برد و باخت تیم‌های شرکت کننده در بازیها تشکیل می‌شود. هر سطر ماتریس مربوط به دو تیمی است که در آن بازی داشته‌اند. درایه‌های ماتریس X به صورت زیر تشکیل می‌شود:

$$X_{ki} = \begin{cases} 1 & \text{اگر تیم } T_i \text{ بازی } k \text{ ام را ببرد} \\ -1 & \text{اگر تیم } T_i \text{ بازی } k \text{ ام را ببازد} \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

سپس، بردار m تایی y که شامل تفاضل مثبت امتیاز تیم‌ها در هر بازی می‌باشد نیز تشکیل می‌شود.

¹³Kenneth Massey

روش ماسی بردار رتبه r را از حل مساله کمترین مربعات

$$(۲) \quad \min_{r \in \mathbb{R}^n} \|Xr - y\|_2$$

محاسبه می‌کند. حل مساله (۲) منجر به حل دستگاه معادلات نرمال

$$(۳) \quad X^T X r = X^T y$$

می‌شود، هدف محاسبه بردار r است به طوری که خطا کمینه شود. با توجه به اینکه مجموع سطرهای X برابر صفر است، X دارای رتبه کامل نیست. اما، از آنجا که هر تیم حداقل یک بار بازی می‌کند، X دارای ستون صفر نیست. به علاوه، گراف جهت دار با n گره نظیر تیم‌ها و m یال نظیر بازی‌ها قویاً همبند است. این تضمین می‌کند که $\dim(N(X)) = 1$ و در نتیجه جواب دستگاه معادلات (۳) یکتا نیست. برای محاسبه یک جواب یکتا، ماسی چند تغییر را در سیستم $X^T X r = X^T y$ پیشنهاد کرد. به‌عنوان مثال شرطی را برای جواب r مانند $\sum_{j=1}^n r_j = c$ در نظر گرفت (معمولاً $c = 0$ در نظر گرفته می‌شود). در این حالت یک سطر ۱ به ماتریس X و یک مقدار c به بردار y اضافه می‌شود. دستگاه معادلات جدید به‌صورت:

$$\left[\begin{array}{c} (X^T \ e^T) \\ \left(\begin{array}{c} X \\ e \end{array} \right) \end{array} \right] r = (X^T \ e^T) \left(\begin{array}{c} y \\ c \end{array} \right)$$

$$[X^T X + e^T e] r = X^T y + ce^T.$$

است، که دارای جواب یکتا می‌باشد.

برای محاسبه رتبه تیم‌ها در مثال ۳ با استفاده از روش ماسی ماتریس X و بردار y را به‌صورت زیر تشکیل می‌دهیم:

$$X = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & -1 \\ -1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -1 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & -1 & 1 \end{pmatrix}, \quad y = \begin{pmatrix} 3 \\ 21 \\ 5 \\ 13 \\ 13 \\ 25 \\ 8 \\ 15 \\ 21 \\ 8 \end{pmatrix}$$

بنابراین

$$X^T X = \begin{pmatrix} 3 & 0 & -1 & -2 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 & 0 & -1 & -2 \\ -1 & 0 & -2 & -1 & 0 & 0 \\ -2 & 0 & -1 & 4 & -1 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & -1 & 4 & -2 \\ 0 & -2 & 0 & 0 & -2 & 4 \end{pmatrix}, \quad X^T y = \begin{pmatrix} -35 \\ 5 \\ 26 \\ -6 \\ -6 \\ 16 \end{pmatrix}$$

برای محاسبه جواب یکتا، بردار رتبه r را از دستگاه $(X^T X + e^T e)r = X^T y$ به دست می‌آوریم. داریم:

$$\mathbf{r} \approx (-17, 7084 \ 10, 6751 \ 0, 6609 \ -9, 17274, 5055 \ 11, 4802)^T$$

و رتبه تیم‌ها طبق روش ماسی به شرح زیر می‌باشد:

رتبه	۱	۲	۳	۴	۵	۶
تیم	T_6	T_2	T_5	T_3	T_4	T_1

۲.۴. الگوریتم کالی: وسلی کالی^{۱۴} روش کالی را در ۲۰۰۲ برای محاسبه رتبه تیم‌های ورزشی ارائه کرد. [۱] این روش یکی از ساده‌ترین روش‌های رتبه‌بندی است که از تعداد بازی‌ها و برد و باخت تیم‌ها، با این فرض که هیچ نتیجه مساوی وجود نداشته باشد، استفاده می‌کند. اساس روش کالی فرمول‌بندی و حل یک دستگاه معادلات خطی است. هر معادله در این دستگاه نظیر یک تیم و جواب دستگاه تعیین کننده رتبه تیم‌ها می‌باشد. بر اساس قانون توالی لاپلاس^{۱۵} طراحی شده است، بدین ترتیب که:

فرض کنید n تیم داریم و تیم T_i از مجموع n_i بازی که انجام داده است تعداد w_i بازی، مستقل از یکدیگر و با احتمال i/n ، را برده است. احتمال برد این تیم در بازی $(n_i + 1)$ ام برابر $\frac{w_i + 1}{n_i + 1}$ است.

فرض کنید n تیم T_1, \dots, T_n در مسابقات شرکت کرده‌اند، تعداد بازی‌های تیم T_i برابر n_i و n_{ji} تعداد دفعاتی است که تیم T_i با تیم T_j بازی کرده است. در روش کالی، ابتدا ماتریس کالی به صورت زیر ساخته می‌شود:

$$C_{ji} = \begin{cases} -n_{ji} & \text{اگر } i \neq j \\ 2 + n_i & \text{اگر } i = j \end{cases}$$

سپس بردار

$$(۴) \quad b_i = 1 + (w_i - l_i)/2$$

که در آن w_i و l_i به ترتیب تعداد برد و باخت تیم i می‌باشد، محاسبه می‌شود. دستگاه

$$(۵) \quad Cr = b$$

دارای یک جواب منحصر بفرد نامنفی r می‌باشد. بردار r شامل امتیاز تیم‌ها بر اساس روش کالی است که رتبه تیم‌ها را مشخص می‌کند.

¹⁴Wesley Colley ¹⁵Laplace's Rule of Succession

فرض کنید الگوریتم کالی را برای مثال ۳ به کار می‌بریم. ماتریس کالی و بردار b عبارتست از:

$$C = \begin{bmatrix} 5 & 0 & -1 & -2 & 0 & 0 \\ 0 & 5 & 0 & 0 & -1 & -2 \\ -1 & 0 & 4 & -1 & 0 & 0 \\ -2 & 0 & -1 & 6 & -1 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & -1 & 6 & -2 \\ 0 & -2 & 0 & 0 & -2 & 6 \end{bmatrix} \quad b = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

بردار امتیازات تیم‌ها از حل دستگاه (۵) محاسبه می‌شود و عبارتست از:

$$(۶) \quad r = (0,3597, 0,616, 0,6687, 0,3149, 0,5015, 0,5392)^T$$

امتیازها در (۶) نشان می‌دهد که تیم‌های سوم و چهارم به ترتیب بیشترین و کمترین امتیاز را کسب کرده‌اند. رتبه تیم‌ها بر اساس امتیاز آنها در (۶) به ترتیب زیر می‌باشد:

رتبه	۱	۲	۳	۴	۵	۶
تیم	T_3	T_2	T_6	T_5	T_1	T_4

۳.۴. روش کینر. جیمز پی. کینر^{۱۶} یک روش رتبه‌بندی بر اساس نظریه ماتریس‌های نامنفی در ۱۹۹۳ ارائه کرد [۴]. در این روش ابتدا یک ماتریس امتیاز K بر اساس برد و باخت یا امتیاز تیم‌ها تشکیل می‌شود که ماتریس کینر نامیده می‌شود. فرض کنید n تیم T_1, \dots, T_n در مسابقات شرکت کرده‌اند، n_i تعداد بازی‌های تیم T_i و S_{ij} امتیازی است که تیم T_i در بازی مقابل تیم T_j کسب کرده است. در این روش یک ماتریس امتیاز K به نام ماتریس کینر ساخته می‌شود. روش‌های مختلفی برای ساخت ماتریس امتیاز معرفی شده است که در ادامه به چهار روش اشاره می‌کنیم. فرض کنید $K = (K_{ij})$ که K_{ij} درایه (i, j) ماتریس K است.

۱- در روش اول، $K_{ij} = S_{ij}$ ، در نظر گرفته می‌شود. اشکال این روش این است که اگر تیمی با یک امتیاز بالا تیم دیگر را برود این امتیاز در رتبه‌بندی تأثیر زیادی دارد در صورتی که ممکن است تیم برنده واقعاً تیم قدرتمندی نباشد.

۲- در روش دوم، $K_{ij} = \frac{S_{ij}}{S_{ij} + S_{ji}}$ انتخاب می‌شود که اشکال روش قبل را تا حدی بهبود می‌بخشد.

۳- در روش سوم، درایه‌های ماتریس کینر را به صورت $K_{ij} = \frac{S_{ij} + 1}{S_{ij} + S_{ji} + 2}$ محاسبه می‌کند و تضمین می‌کند اگر یک تیم امتیاز ۰ به دست آورد تیم دیگر کل اعتبار را کسب نمی‌کند. این روش را می‌توان به عنوان احتمال برد تیم T_i در رویارویی بعدی با تیم T_j تعبیر کرد. از آنجا که کینر از امتیازات بازی برای محاسبه رتبه تیم‌ها استفاده می‌کند، تیم‌ها می‌توانند با بالا بردن امتیازات بر روی رتبه‌بندی تأثیر بگذارند. برای کم کردن احتمال این تأثیر، کینر توابعی برای «هموارسازی» ماتریس امتیازها پیشنهاد کرد. یک تابع هموارسازی که معمولاً مورد استفاده قرار می‌گیرد عبارتست از:

$$h(x) = \frac{1}{2} + \left(\frac{1}{2}\right) \operatorname{sgn}\left(x - \frac{1}{2}\right) \sqrt{|2x - 1|}.$$

¹⁶ Keener

و ماتریس کینر به صورت تعریف می‌شود:

$$(۷) \quad K_{ij} = \begin{cases} h\left(\frac{S_{ij}+1}{S_{ij}+S_{ji}+2}\right) & \text{اگر } T_i \text{ و } T_j \text{ با هم بازی کنند} \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

ماتریس K در رابطه (۷) نامنفی و غیر قابل کاهش است. در نتیجه، طبق قضیه پرون-فروبنیوس یک بردار ویژه مثبت منحصر بفرد نظیر بزرگترین مقدار ویژه دارد که بردار پرون نامیده می‌شود. بردار پرون رتبه تیم‌ها را نشان می‌دهد. پس از تشکیل ماتریس کینر، بردار رتبه r از حل

$$(۸) \quad Kr = \lambda r$$

هنگامی که λ شعاع طیفی K است، به دست می‌آید.

توجه: اگر تیم‌ها بیش از یک بار با هم دیگر بازی کنند برای هر تیم یک امتیاز تراکمی محاسبه می‌شود که برابر مجموع امتیازهای به دست آمده از بازی‌هایی است که بین دو تیم انجام شده است. در مثال ۳، تیم‌های $T_۶$ و $T_۲$ دو بار بازی کرده‌اند که تیم $T_۲$ با امتیاز ۲۳ - ۲۸ و تیم $T_۶$ با امتیاز ۶ - ۲۷ برنده شده‌اند. بنابراین امتیاز تراکمی بین $T_۶$ و $T_۲$ برابر ۳۴ - ۶۰ است که برد تیم $T_۶$ را نشان می‌دهد. این ساده‌ترین روش محاسبه امتیاز برای حالتی است که دو تیم چند بازی انجام داده‌اند. ماتریس کینر برای مثال ۳ به صورت زیر است:

$$K \approx \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0,2612 & 0,2156 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0,8035 & 0,2843 \\ 0,7388 & 0 & 0 & 0,8047 & 0 & 0 \\ 0,7844 & 0 & 0,1953 & 0 & 0,256 & 0 \\ 0 & 0,1965 & 0 & 0,744 & 0 & 0,5 \\ 0 & 0,7157 & 0 & 0 & 0,5 & 0 \end{pmatrix}$$

شعاع طیفی ماتریس K برابر $\lambda = 1/1008$ و بردار رتبه‌ی r از حل دستگاه $Kr = \lambda r$ عبارتست از:

$$r \approx (0,1044 \quad 0,5252 \quad 0,2427 \quad 0,2375 \quad 0,5158 \quad 0,5757)^T$$

بنابراین تیم‌ها به ترتیب رتبه عبارتند از:

رتبه	۱	۲	۳	۴	۵	۶
تیم	$T_۶$	$T_۲$	$T_۵$	$T_۳$	$T_۴$	$T_۱$

۵. روش دفاع-حمله

روش حمله-دفاع (ODM)^{۱۷} بر اساس توانایی تیم‌ها در حمله و دفاع، آنها را رتبه‌بندی می‌کند [۳]. فرض کنید n تیم داریم و A_{ij} امتیاز تیم j در مقابل تیم i و اگر دو تیم مقابل هم بازی نداشته باشند A_{ij} صفر در نظر گرفته می‌شود. گوییم تیم j ، خوب حمله می‌کند هرگاه از تیم حریف به خوبی امتیاز کسب کند. رتبه حمله تیم j را با o_j نشان می‌دهیم و بصورت زیر محاسبه می‌کنیم:

$$o_j = A_{1j}(1/d_1) + \dots + A_{nj}(1/d_n).$$

¹⁷ Offense-Defense

به همین ترتیب می‌گوئیم تیم i ، یک تیم دفاعی خوب است هرگاه اجازه ندهد که تیم حریف در مقابلش امتیاز کسب کند. رتبه دفاعی تیم i را با d_i نشان می‌دهیم و به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$d_i = A_{i1}(1/o_1) + \dots + A_{in}(1/o_n).$$

فرض کنید ماتریس امتیاز A از تفاضل مثبت امتیاز بازی‌ها تشکیل شده است. در اولین قدم قرار دهید:

$$d^{(0)} = e$$

که $e = (1 \ 1 \ \dots \ 1)^T$. فرض کنید $1/d^{(k)}$ و $1/o^{(k)}$ از عکس درایه‌های $d^{(k)}$ و $o^{(k)}$ محاسبه می‌شود، یعنی

$$1/d^{(k)} = (1/d_1^{(k)}, \dots, 1/d_n^{(k)}), \quad 1/o^{(k)} = (1/o_1^{(k)}, \dots, 1/o_n^{(k)}).$$

مقادیر حمله و دفاع از روند تکراری زیر محاسبه می‌شوند:

$$(9) \quad o^{(k)} = A^T(1/d^{(k-1)}), \quad d^{(k)} = A(1/o^{(k)}).$$

به منظور همگرایی دنباله‌های $d^{(k)}$ و $o^{(k)}$ ماتریس $P = A + \epsilon ee^T$ ، برای $0 < \epsilon < 1$ ، تعریف می‌شود و دنباله‌های دفاع و حمله از رابطه تکراری زیر به دست می‌آید:

$$(10) \quad o^{(k)} = P^T(1/d^{(k-1)}), \quad d^{(k)} = P(1/o^{(k)})$$

دنباله‌های (۱۰) تا زمانی که شرایط همگرایی برقرار شود تکرار می‌شوند و بردار رتبه از $r_i = o_i/d_i$ محاسبه می‌شود. برای بررسی شرایط همگرایی دنباله‌های (۹) و (۱۰) و جزئیات بیشتر به [۳] مراجعه نمایید. ماتریس امتیاز A برای مثال ۳ به صورت زیر است:

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 13 & 25 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 21 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 0 & 13 & 0 & 15 & 0 \\ 0 & 21 & 0 & 0 & 0 & 8 \\ 0 & 5 & 0 & 0 & 8 & 0 \end{bmatrix},$$

با انتخاب $P = A + 0.1ee^T$ و $tol = 0.0001$ نتایج به صورت زیر است:

$$o = (1/7096, 90/7032, 5/2253, 3/8973, 24/6888, 257/6147)^T$$

$$d = (8/9135, 0/924, 0/109, 4/8611, 0/2735, 0/3900)^T$$

$$r = (0/1918, 981/6360, 480/1391, 0/8017, 90/2826, 660/4810)^T$$

رتبه تیم‌ها به روش حمله-دفاع عبارتست از:

رتبه	۱	۲	۳	۴	۵	۶
تیم	T_2	T_6	T_3	T_5	T_4	T_1

نتایج نشان می‌دهد که تیم‌های T_6 و T_2 بیشترین امتیاز حمله و تیم‌های T_1 و T_4 بیشترین امتیاز دفاع را کسب کرده‌اند.

۶. روش‌های مارکفی تعمیم یافته

روش‌های مارکفی تعمیم یافته (GeM)^{۱۸} از نظریه گراف و زنجیرهای مارکف برای محاسبه رتبه n شیء در یک مجموعه متناهی استفاده می‌کند. شروع این روش‌ها از روش صفحه-رتبه مطرح شد. مدل GeM تنها مختص ورزش نیست و هر مساله‌ای که بتواند به صورت یک گراف جهتدار وزندار نمایش داده شود می‌تواند از این روش استفاده کند. همواره می‌توان یک فصل از مسابقات را به صورت یک گراف جهتدار وزندار از تیم بازنده به برنده نشان داد به طوری که گره‌ها تیم‌های شرکت کننده، یال‌های جهتدار بازی‌ها و وزن یال‌ها امتیاز تیم‌ها را نشان می‌دهند. این روش با استفاده از داده‌های تصادفی که از مسابقات بدست می‌آید یک ماتریس غیرقابل کاهش تصادفی G می‌سازد. نظریه زنجیرهای مارکف متناهی تضمین می‌کند که یک بردار ویژه $r = (r_i)$ نظیر مقدار ویژه ۱ برای ماتریس G وجود دارد که $\sum r_i = 1$. بردار r یک توزیع احتمال است و i امین درایه آن به عنوان رتبه تیم i در نظر گرفته می‌شود. تیمی که بالاترین رتبه را کسب کرده به عنوان برترین تیم و به همین ترتیب بقیه تیمها بر حسب رتبه مرتب می‌شوند. ماتریس G به صورت

$$(11) \quad G = \alpha_0 S_0 + \dots + \alpha_p S_p$$

تعریف می‌شود، ماتریس‌های S_i تصادفی و $0 \leq \alpha_i \leq 1$ به طوری که $\sum \alpha_i = 1$ ، که نتیجه می‌شود G نیز یک ماتریس تصادفی است.

در روش‌های مارکفی تعمیم یافته بردار ویژه نظیر مقدار ویژه غالب ماتریس G به عنوان بردار رتبه‌بندی در نظر گرفته می‌شود. اساس کلی این روش‌ها بر این ایده استوار است که برد و باخت مقابل تیمهای ضعیف و قوی نباید به یک اندازه ارزش‌گذاری شود. اگر بردهای تیم برنده فقط مقابل تیم‌های ضعیف باشد نمی‌توان با اطمینان گفت این تیم یک تیم قوی است و در نتیجه در رتبه بندی نباید رتبه بالایی کسب کند. در این روش‌ها رتبه‌بندی به گونه‌ای انجام می‌شود که برای برد مقابل تیم قوی امتیاز بالاتر و مقابل تیم ضعیف امتیاز پایین‌تر در نظر گرفته شود. بدین منظور رتبه تیم بازنده بین تمام تیم‌هایی که از این تیم برده‌اند، تقسیم می‌شود. در ادامه روش صفحه-رتبه که یکی از معروفترین روش‌ها در این دسته می‌باشد را بیان می‌کنیم.

۱.۶. الگوریتم صفحه-رتبه. روش صفحه-رتبه یک روش رتبه‌دهی به صفحات وب است که توسط لاری پیج^{۱۹} و سرگئی برین^{۲۰} [۵] مطرح شد. در این روش تعداد لینک‌های ورودی از سایت‌های دیگر و همچنین کیفیت لینک‌ها از اهمیت فوق العاده‌ای در رتبه‌دهی صفحات برخوردارند. این الگوریتم براساس اصول زیر ساخته شده است:

۱. وجود یک پیوند از یک صفحه به صفحه‌ی دیگر به طور ضمنی نشان دهنده‌ی اهمیت صفحه‌ی مقصد است بنابراین تعداد پیوند ورودی به یک صفحه نشان دهنده‌ی اهمیت و جذابیت این صفحه می‌باشد.
۲. پیوند رسیده از یک صفحه با اهمیت، ارزش بیشتری نسبت به پیوند رسیده از یک صفحه با ارزش کمتر دارد. بنابراین صفحه‌ای مهم است که از صفحات مهم دیگر پیوند گرفته باشد.

رتبه هر صفحه به تعداد و اهمیت صفحات لینک داده شده به آن بستگی دارد به عبارت دیگر رتبه یا اهمیت هر صفحه جمع وزندار رتبه صفحه‌هایی است که به آن اشاره می‌کنند. الگوریتم صفحه-رتبه یک الگوریتم بازگشتی بوده که می‌توان آنرا با استفاده از زنجیر مارکف مدل‌سازی کرد. اساس کار الگوریتم صفحه-رتبه بر قضیه پرون-فروبنیوس بنا شده است. این قضیه بیان می‌کند که شعاع طیفی هر ماتریس مثبت غیرقابل کاهش یک مقدار ویژه ساده آن است که یک بردار ویژه مثبت نظیر آن وجود دارد.

¹⁸ Generalized Markov Method ¹⁹ Larry Page ²⁰ Sergey Brin

روش رتبه- صفحه برای رتبه‌بندی تیم‌های ورزشی بیان می‌کند که رتبه هر تیم به رتبه تیم‌هایی بستگی دارد که در مقابل آن‌ها برنده شده است. هر چه تیم مقابل از رتبه بالاتری برخوردار باشد، امتیاز بیشتری به تیم برنده اختصاص می‌یابد. به عبارت دیگر امتیاز برد مقابل تیم‌های مختلف یکسان نیست و به امتیاز تیم بازنده بستگی دارد. در ادامه به بررسی روش رتبه- صفحه برای رتبه‌بندی تیم‌های ورزشی می‌پردازیم. یک فصل مسابقات به صورت یک گراف جهت‌دار در نظر گرفته می‌شود که در آن تیم‌ها به عنوان گره‌های گراف و بازیها، نظیر یال‌ها در نظر گرفته می‌شوند. به ازای هر بازی بین دو تیم یک یال وزندار بین آنها ایجاد می‌کنیم، جهت یال را از تیم بازنده به تیم برنده و وزن آن را برابر تفاضل امتیاز برنده از بازنده انتخاب می‌کنیم. یک لینک از تیم بازنده به تیم برنده سبب می‌شود که تیم بازنده بخشی از رتبه خود را به تیم برنده بدهد. اگر در طول یک فصل تیم i بیشتر از یک بار به تیم j ببازد وزن یال i به j تفاضل مثبت امتیازهایی است که در بازی بین این دو تیم به دست آمده است. ماتریس مجاورت نظیر گراف مسابقات به صورت زیر ساخته می‌شود:

$$A_{ij} = \begin{cases} W_{ij} & \text{اگر تیم } T_j \text{ از تیم } T_i \text{ ببرد.} \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

که W_{ij} تفاضل امتیازهایی است که در بازی‌های بین تیم T_i و T_j به دست آمده و T_j برنده شده است. سپس ماتریس H ، که به آن ماتریس فوق لینک ^{۲۱} گفته می‌شود، به صورت زیر ساخته می‌شود:

$$H_{ij} = \begin{cases} \frac{A_{ij}}{\sum_{k=1}^n A_{ik}} & \text{اگر تیم } T_j \text{ از تیم } T_i \text{ ببرد.} \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

از آنجا که ممکن است بین بعضی تیم‌ها بازی برگزار نشده باشد پس برخی سطرهای ماتریس H تماماً صفر می‌باشد. برای تبدیل H به یک ماتریس تصادفی کافیت یک بردار تصادفی u را در سطر صفر H قرار دهیم. معمولاً بردار u به صورت $u = (1/n)e$ انتخاب می‌شود. در آخر ماتریس G که ماتریس گوگل نامیده می‌شود و یک ماتریس نامنفی غیر قابل کاهش است بصورت زیر محاسبه می‌شود:

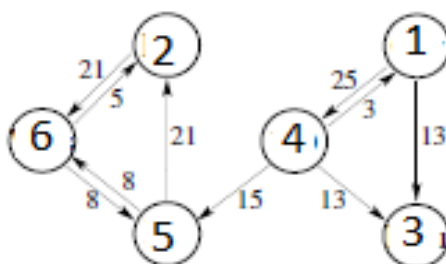
$$(۱۲) \quad G = \alpha(H + au^T) + (1 - \alpha)ev^T$$

که $0 < \alpha < 1$ و v و u بردارهای توزیع احتمال و a برداری است که درایه i ام آن برابر ۱ است اگر سطر i ام H برابر صفر و در غیر این صورت برابر صفر است. گراف نظیر G قویاً همبند است. بردار رتبه r یک بردار ویژه چپ G نظیر مقدار ویژه ۱ است که از حل

$$r^T = r^T G.$$

به دست می‌آید و درایه‌ها r مثبت هستند [۲، ۵، ۷، ۸، ۱۰].
گراف مسابقات ۶ تیم مثال ۳ به صورت زیر است:

²¹Hyperlink



شکل ۱: گراف لیگ

 ماتریس‌های مجاورت A و فوق‌لینک H به صورت زیر می‌باشند:

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 13 & 25 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 21 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 0 & 13 & 0 & 15 & 0 \\ 0 & 21 & 0 & 0 & 0 & 8 \\ 0 & 5 & 0 & 0 & 8 & 0 \end{bmatrix}, \quad H = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 13/38 & 25/38 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 3/31 & 0 & 13/31 & 0 & 15/31 & 0 \\ 0 & 21/29 & 0 & 0 & 0 & 8/29 \\ 0 & 5/13 & 0 & 0 & 8/13 & 0 \end{bmatrix}$$

 از آنجا که سطر سوم ماتریس H برابر صفر است، با انتخاب $a = (0 \ 0 \ 1 \ 0 \ 0 \ 0)$ و $u = 1/6(1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1)$ ماتریس تصادفی S به صورت زیر است:

$$H + au^T = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 13/38 & 25/38 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1/6 & 1/6 & 1/6 & 1/6 & 1/6 & 1/6 \\ 3/31 & 0 & 13/31 & 0 & 15/31 & 0 \\ 0 & 21/29 & 0 & 0 & 0 & 8/29 \\ 0 & 5/13 & 0 & 0 & 8/13 & 0 \end{bmatrix}$$

 با انتخاب $\alpha = 0.85$ و $v = 1/6e$ ، ماتریس G طبق (۱۲) عبارتست از:

$$G = 0.85(H + au^T) + 0.15(1/6)ee^T = \begin{bmatrix} 1/40 & 1/40 & 6/19 & 111/190 & 1/40 & 1/40 \\ 1/40 & 1/40 & 1/40 & 1/40 & 1/40 & 7/8 \\ 1/6 & 1/6 & 1/6 & 1/6 & 1/6 & 1/6 \\ 133/1240 & 1/40 & 473/1240 & 1/40 & 541/1240 & 1/40 \\ 1/40 & 743/1160 & 1/40 & 1/40 & 1/40 & 301/1160 \\ 1/40 & 183/520 & 1/40 & 1/40 & 57/104 & 1/40 \end{bmatrix}$$

بردار r که از $r^T = r^T G$ محاسبه می‌شود و رتبه تیم‌ها را مشخص می‌کند عبارتست از: رتبه تیم‌ها عبارتست از

$$r = (0/038, 0/2825, 0/0656, 0/056, 0/2289, 0/3281)^T$$

و ترتیب تیم‌ها بر اساس رتبه عبارتست از:

رتبه	۱	۲	۳	۴	۵	۶
تیم	T_6	T_2	T_5	T_3	T_4	T_1

با به‌روزرسانی ماتریس G در هر هفته می‌توان تیم‌های برنده را در هفته بعد پیشگویی کرد. هر چه در فصل جلوتر برویم دقت پیشگویی‌ها افزایش می‌یابد.

مراجع

- [1] W. N. Colley, *Colley's Bias Free College Football Ranking Method*, 2002.
- [2] A. Y. Govan and C. D. Meyer, Ranking National Football League Teams Using Google's PageRank, *AA Markov Anniversary Meeting*, 2006.
- [3] A. Y. Govan, A. N. Langville and C. D. Meyer, Offense-defense approach to ranking team sports, *Journal of Quantitative Analysis in Sports*, 5 (2009).
- [4] J. P. Keener, The Perron-Frobenius Theorem and the Ranking of Football Teams, *SIAM Review*, 35 (1993) 80-93.
- [5] A. N. Langville and C. D. Meyer, *Google's PageRank and Beyond: The Science of Search Engine Rankings*, Princeton University Press, 2006.
- [6] C. D. Meyer, *Matrix analysis and applied linear algebra*, SIAM, 2000.
- [7] A. N. Langville and C. D. Meyer, Deeper inside PageRank, *Internet Mathematics. J.*, 1 (2005) 335-380.
- [8] S. Lawrence and C. L. Giles, Searching the world wide web, *Science*, 280 (1998) 98-100.
- [9] K. Massey, Statistical models applied to the rating of sports teams, *Bluefield College*, 1997.
- [10] History google, <http://fa.wikipedia.org/wiki/>

عفت گلپرابوکی

قم، دانشگاه قم، گروه ریاضی
g.raboky@qom.ac.ir

عفت گلپرابوکی سال ۱۳۶۸ وارد مقطع کارشناسی ریاضی کاربرد در کامپیوتر دانشگاه صنعتی امیرکبیر و در سال ۱۳۷۳ وارد مقطع کارشناسی ارشد ریاضی کاربردی دانشگاه شریف شد. در سال ۱۳۸۳ دوره دکتری ریاضی کاربردی را تحت نظر آقای دکتر نظام الدین مهدوی امیری در دانشگاه صنعتی شریف آغاز کرد. وی از سال ۱۳۷۹ هیات علمی گروه ریاضی دانشگاه قم است.



طاهره ندایی

قم، دانشگاه قم، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی

t-nedae@qom.ac.ir

طاهره ندایی سال در ۱۳۷۲ وارد مقطع کارشناسی در رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه خوارزمی شد. وی سال ۱۳۷۷ مقطع کارشناسی ارشد را در دانشگاه گیلان شروع کرد. او در سال ۱۳۸۶ دوره دکتری مدیریت و برنامه ریزی در تربیت بدنی و ورزش را تحت راهنمایی و نظراقای دکتر سید امیراحمد مظفری و در دانشگاه خوارزمی، آغاز کرد. وی از سال ۱۳۸۰ هیات علمی گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه قم است.

